

58- Truyện Phật Hóa Độ Con Trâu Được Sinh
Lên Cõi Trời

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại nước Kiêu-tát-la.

Bấy giờ Đức Phật dẫn đầu các Tỳ-kheo đến rừng Lạc-na. Đức Phật gặp một cái đầm, trong đầm có năm trăm con trâu rất hung dữ, lại có năm trăm người chăn trâu.

Từ xa, những người chăn trâu thấy Đức Phật và các Tỳ-kheo đi qua con đường này, họ vội kêu to:

–Cúi xin Đức Thế Tôn đừng đi trên đoạn đường này! Trong bầy trâu đây, có một con rất hung dữ, thường hay húc người bị thương, Ngài rất khó qua con đường này.

Đức Phật bảo những người chăn trâu:

–Các ông chớ quá lo sợ, dù cho trâu kia có đến húc Ta đi nữa thì cũng biết phải làm gì.

Ngay khi Đức Phật đang nói, con trâu hung dữ kia bỗng chạy về phía Đức Phật, vung đuôi, cúi sừng, rống to và nhảy thình thịch trước mặt Phật.

Lúc ấy từ năm đầu ngón tay của Như Lai hóa ra năm con sư tử đứng hai bên Phật; bao bọc xung quanh Ngài là một hố lửa lớn. Trâu rất sợ hãi, rong chạy khắp nơi, nhưng không có nơi nào có thể thoát thân chỉ còn một chỗ trống nhỏ an ổn trước chân Đức Phật, là có thể dung thân được, trâu liền chạy vào chỗ trống ấy, trong tâm an ổn không còn sợ sệt gì.

Lúc ấy trâu quỳ xuống, lưỡi liếm chân Phật, rồi ngửng đầu lên nhìn Ngài, trong lòng vui sướng khôn xiết.

Thế Tôn biết tâm trâu đã được điều phục, liền nói kệ cho trâu nghe:

*Trong tâm quá hung dữ
Muốn đến làm hại Ta
Tưởng rằng mình sẽ thắng
Ai ngờ liếm chân Ta.*

Trâu nghe Đức Phật nói kệ sinh lòng rất hổ thẹn, tâm bỗng nhiên bình tĩnh, mây ám tan đi, biết rằng trước kia, khi còn làm người, mình đã gây ra nhiều nghiệp ác; cho nên càng thêm hổ thẹn, không ăn cỏ, uống nước cho đến khi chết. Con trâu liền được sinh lên tầng trời Đao-lợi, thân chột cao lớn như đứa trẻ tám tuổi, bèn tự nghĩ: “Ta đã làm được phước đức gì, mà được sinh lên cõi trời này?”, rồi tự quán sát biết rằng đời trước khi còn ở nhân gian, mình làm trâu; được Phật hóa độ, nên được sinh lên cõi trời này, vậy bây giờ ta phải trở lại nhân gian để đền ân Đức Phật.

Nghĩ xong, vị trời đầu đội mũ trời, đeo các chuỗi anh lạc, trang nghiêm thân thể, mang theo hương hoa đến chỗ Phật, với ánh sáng rực rỡ chiếu soi Phật Thế Tôn. Vị trời đánh lễ Phật rồi lui lại ngồi sang một bên. Đức Phật liền giảng nói pháp Tứ đế cho vị trời nghe, tâm ý được mở tỏ, vị trời chứng quả Tu-đà-hoàn, nhiễu quanh Phật ba vòng rồi trở lại cõi trời.

Sáng hôm sau, những người chăn trâu đến bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, đêm qua chúng con thấy có ánh sáng, đó là Đế Thích, Phạm vương, bốn vị vua trời, hay là hai mươi tám bộ quỷ thần đại tướng đến nghe pháp?

Đức Phật bảo với những người chăn trâu:

–Chẳng phải trời Đế Thích, Phạm vương, các Thần vương đến nghe pháp, mà là

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

con trâu hung dữ của các người được Ta hóa độ, khi chết đi nó được sinh lên cõi trời, nay đến cúng dường Ta. Đó là ánh sáng của vị trời ấy.

Năm trăm người chăn trâu nghe Phật dạy, họ cùng bảo nhau:

–Con trâu hung dữ kia còn được Phật hóa độ, sinh lên cõi trời; huống chi chúng ta là người tại sao không tu các pháp lành?

Sau khi bảo nhau như vậy, các người chăn trâu cùng hội họp để sắm sửa các món thức ăn để thỉnh Đức Phật và chúng Tăng cúng dường.

Thọ trai xong, Đức Phật liền nói pháp bằng mọi cách cho những người chăn trâu nghe. Tâm ý họ được mở tỏ, tất cả đều có dấu hiệu chứng đạo, cầu xin được xuất gia.

Lúc ấy Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, các Tỳ-kheo!

Những người chăn trâu, râu tóc tự nhiên rụng, thân mặc pháp phục, trở thành các Sa-môn, siêng năng tu tập, chứng được quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông và tám pháp Giải thoát; được trời, người kính ngưỡng.

Khi các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, đời trước con trâu kia đã gây ra nghiệp ác gì, mà nay bị đọa vào loài trâu? Và nhờ làm được phước đức gì, mà nay con trâu ấy và năm trăm người chăn trâu được gặp Thế Tôn, xuất gia và đắc đạo?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Nay các thầy muốn biết, các nghiệp duyên ác mà con trâu dữ và những người chăn trâu đời trước đã gây ra, Ta sẽ nói kệ cho các thầy nghe:

*Nghiệp thiện ác đã làm
Trăm kiếp cũng không mất
Nhờ làm những việc lành
Nay được quả báo ấy.*

Các Tỳ-kheo nghe Phật nói kệ, lại bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, chẳng hay chuyện thuở xưa như thế nào? Cúi xin Đức Thế Tôn giải thích cho chúng con được biết.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiền kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp. Trong giáo pháp của Đức Phật ấy, có một Tỳ-kheo thông hiểu ba tạng, dẫn đầu năm trăm đệ tử đến nước khác để giáo hóa. Ở trong đại chúng cùng nhau nghị luận, có người đệ tử nạn vấn khiến vị Tỳ-kheo ấy không trả lời được, ông liền tức giận, dùng lời mắng chửi thô tục: “Các ông không hiểu biết gì cả, còn cố bắt bẻ ta. Các ông giống như con trâu muốn đến húc người.”

Lúc ấy các đệ tử đều im lặng nhưng biết rằng thầy không đúng, sau đó các đệ tử ấy đều bỏ đi. Do nhân duyên của nghiệp ác khẩu nên trong năm trăm đời, Tỳ-kheo ấy bị đọa làm trâu, cùng những người chăn trâu luôn theo nhau không rời; mãi cho tới nay cũng chưa thoát khỏi.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, vị Tỳ-kheo thông hiểu ba Tạng kinh điển lúc bấy giờ nay chính là con trâu hung dữ trong bầy trâu ấy, còn các đệ tử lúc bấy giờ nay là năm trăm người chăn trâu.

Khi Đức Phật nói về truyện nhân duyên của con trâu kia, các Tỳ-kheo ai nấy đều tự giữ gìn ba nghiệp, thân, miệng, ý, nhằm chán sinh tử. Có vị chứng quả Tu-đà-hoàn,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

có vị chứng quả Tư-đà-hàm, có vị chứng quả A-na-hàm, có vị chứng quả A-la-hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, có vị phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M